

STRAŠNÝ PŘÍBĚH

Uprostřed pokoje se sešly čtyři míče. Obvykle se bezpečně ukrývaly v rozích pokoje, pod stolem nebo pod židlí, aby je někdo nekopl, když půjde kolem.

Jako první vylezl oranžový basketbalový míč. Byl to pravý Američan a velice se vytahoval tím, že může vysoko vyskočit a úplně sám trefit do koše.

Jako druhý se přikutálel pestrý fotbalový míč, který u toho všelijak kroutil a vytáčel boky, jako by tančil brazilskou sambu.

Jako třetí přispěchal pruhovaný dětský míč. Ten byl velký darebák: měl na svém svědomí spoustu rozbitých oken v sousedství.

Jako poslední přihopsal malý bílý pingpongový míček. Ten otravně ťukal, proto ostatní míče začaly ho okřikovat, aby se nezbláznily.

– Měly bychom podniknout něco nevěšného, – navrhl basketbalový míč. – Možná vystrašme někoho?

Všichni jako jeden s tím souhlasily a na nic nečekaje se skovaly za dveře. Aby vypadaly větší a hrozivější, vylezly si jeden na druhého. Na oranžový vylezl ten fotbalový míč, na toho ten pruhovaný a na samém vrchu se ocitl ten malý pingpongový míček.

A čekaly, než někdo vejde. Ale někdo nevešel, nýbrž vletěl. Obyčejná moucha. A sedla na pingpongový míček.

Ten se velmi lekl a začal křičet:

– Běž pryč, hnusná obludo!

– Velikánská, hrozná obluda! – za nim se rozkřičel pruhovaný míč, ačkoliv sám popravdě nic neviděl.

– Obrovská, děsná obluda! – přidal fotbalový míč.

– Zahraňte se, kdo může! – zavřískal oranžový míč.

A k smrti vyděšení strašitelé se rychle poschovávali v nejtemnějších a nejbezpečnějších koutech pokoje.

A basketbalový míč dokonce vypustil ze sebe vzduch, aby vypadal menší a méně nápadný.